

РЕШЕНИЕ

№ 2278

гр. София, 06.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11476** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63 алинея 1 изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 01.10.2021 година, постановено по наказателно административен характер дело № 3334 по описа за 2021 година на Софийски Районен съд, 13 състав, е отменено наказателно постановление № Р-10-61/03.02.2021 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на

С. Л. Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], п.к. 1301, район Т., [улица], ет. 6, представлявано от Е. Л. П., е наложено административно наказание - имуществена санкция, в размер на 5000 (пет хиляди) лева на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1, предл. първо от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) за извършено нарушение на чл.100н, ал. 2 във връзка с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предложение второ, във връзка с ал. 3 от ЗППЦК, във връзка с § 45, т. 2 от ПР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и за преодоляване на последиците, обн. ДВ, бр.28 от 2020 г.,загл.доп. ДВ, бр.44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г. (ЗМДВИП), като незаконосъобразно.

Така постановеното решение е обжалвано от Комисията за финансов надзор с доводи,

че неправилно съдът е приел, че извършеното нарушение е маловажно и разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други подобни нарушения. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение и потвърждаване на НП.

В съдебно заседание касаторът редовно призван се представлява от юрисконсулт Г., която поддържа жалбата, на изложените в същата основания. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, редовно уведомен, се представлява от адвокат Я., която оспорва жалбата като неоснователна. Изразява искане решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира разноски, съгласно списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София град, в настоящият касационен състав, след като обсъди събраните по делото доказателства, наведените от жалбоподателя касационни основания, доводите на страните и като извърши служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното съдебно решение с материалния закон, прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от активно легитимирана страна, срещу решение на Софийски районен съд, което подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така, че визираното в наказателното постановление административно нарушение е безспорно установено, но същото съставлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, и наложената имуществена санкция макар и в минималния размер, предвиден от закона, е несъответна на тежестта на извършеното нарушение, поради което не следва да се налага.

Настоящият касационен състав приема, че при правилно изяснена фактическа обстановка, Софийският районният съд е приел за безспорно установено, че С. Л. Е. не е изпълнило задължението си по чл. 100н, ал. 2 във връзка с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предложение второ, във връзка с ал. 3 от ЗППЦК, във връзка с § 45, т. 2 от ПР на ЗМДВИП (ДВ, бр. 28 от 2020 г.), в срок до 31.07.2020 г. да представи на обществеността годишен консолидиран финансов отчет за дейността на дружеството за 2019 г. Нарушена е разпоредбата на чл. 100н, ал. 2 във връзка с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предложение връзка с ал. 3 от ЗППЦК, във връзка с § 45, т. 2 от ПР на ЗМДВИП (ДВ, бр. 28 .), като нарушението е извършено на 01.08.2020 г. в [населено място].

Нарушението на чл. 100н от ЗППЦК е обявено за административно нарушение с чл. 221а, ал. 1 от ЗППЦК. В чл. 221а, ал. 2, т. 1 от ЗППЦК е предвиден размерът на имуществената санкция за юридически лица. Като смекчаващо обстоятелство в НП е отчетено, че по отношение на дружеството друго такова нарушение не е установявано с влязло в сила наказателно постановление, като е прието, че целта на наказанието по чл. 12 от ЗАНН може да бъде постигната с налагане на имуществена санкция по чл. 221а, ал. 2, т. 1, предл. първо от ЗППЦК за извършено нарушение на чл. 100н, ал. 2, във връзка с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предложение второ, във връзка с ал. 3 от ЗППЦК, във връзка с § 45, т. 2 от ПР на ЗМДВИП, в размер на законоустановения

минимум от 5 000 (пет хиляди) лева. Нарушението е на просто извършване.

Настоящият касационният състав не констатира съществени нарушения на съдопроизводствените правила, допуснати от първо инстанционния съд. При постановяване на решението си районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. В решението са обсъдени всички възражения на жалбоподателя. Събраните по надлежният процесуален ред доказателства са обсъдени в тяхната взаимна връзка, а възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка кореспондира със събраните по делото доказателства.

Настоящата инстанция приема, че деянието не разкрива признаците на маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава от всички останали нарушения от този вид и не се явява маловажно по своя характер. Наложена имуществена санкция е в минималния размер, предвиден от закона и съответства на целите на наказанието съгласно чл. 12 от ЗАНН. При съобразяване с формалния характер на нарушението и степента на засягане на обществените отношения, не се споделя изводът на първоинстанционния съд за приложимост на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа, поради което следва да се приеме, че извършеното съставлява нарушение, разкриващо типичната обществена опасност за нарушенията от този вид. По тези съображения съдът не споделя изложеното от въззивния съд становище за маловажност на нарушението. От последното следва, че обжалваното първоинстанционно решение следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

Ответникът в настоящия случай е представляван от юрисконсулт в производството и пред въззивната и пред касационната инстанция и на същия на основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 144 АПК, се дължи юрисконсултско възнаграждение, като по силата на цитираната норма в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В нормата на чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ е регламентирано, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лв. Спорът по делото не се характеризира с фактическа и/или правна сложност и съдът намира, че юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определено в размер на 80 лева за всяка инстанция.

Предвид изложените съображения и на основание на чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК и чл. 222, ал.1 от АПК, Административен съд София - град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 01.10.2021 година, постановено по наказателно

административен характер дело № 3334 по описа за 2021 година на Софийски Районен съд, 13 състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Р-10-61/03.02.2021 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

ОСЪЖДА С. Л. Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], п.к. 1301, район Т., [улица], ет. 6, представлявано от Е. Л. П. да заплати на Комисия за финансов надзор разноски по делото в размер на 160 /сто и шестдесет/ лв. юрисконсултско възнаграждение за две инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.